

Gelukkig is er genoeg
(Nel van Drie)

DE UITKIJK

ritueelbegeleiding

Er was geen laatste
woord,
geen afscheid en zelfs geen glimlach.
Je hebt ons niet meer kunnen groeten,
niet meer kunnen zeggen
dat je van ons hield,
ook niet meer kunnen horen,
hoe wij van jou hielden.

Zomaar ineens ben je
uit ons midden verdwenen.
Wat ons rest is de herinnering
aan wie je was en wat je deed.
Je stem klinkt na in onze oren,
je woorden dragen wij in ons hart.
Daarmee moeten wij het doen
en daarin zul je ook leven.

Onvergeten zal je zijn,
als wij jouw naam noemen,
hardop in verhalen,
die we elkaar blijven vertellen,
of in stilte
als onze gedachten terug gaan naar jou.
Gelukkig is er genoeg,
genoeg om ons aan jou te herinneren,
je hebt ons zoveel gegeven
om aan te blijven denken,
om kracht uit te putten
voor de dagen die komen.

En jou gunnen we het eeuwig geluk,
dat elke mens te wachten staat,
want ook die verhalen van belofte en toekomst

herinneren we ons, juist op momenten,
dat alles donker lijkt.

Ga maar (Mientje Luiken)

De onheilstijding
die ik hoorde
heeft mij tot op het bot verkild

Ontredderd
zoek ik naar de woorden
voor zoveel wat ik zeggen wil

Wreed
werd jij ons afgenomen
onverwacht sloeg het noodlot toe

Jouw leven
zomaar afgebroken
ruw en schijnbaar zonder doel

Vol onbegrip
zocht ik de plaats
vanwaar je lichaam in het niets verdween

Je wezen
waarde zoekend rond
alsof jijzelf ook nog niet wist waarheen

Ik voelde
hoe je ziel nog vocht
om allen die je liefhad los te laten

Je riep me.
Ik liet je in mijn wezen toe
en heb je troostend aan de eeuwigheid gelaten

Ga maar, zei ik,
ik zal er zijn
voor hen, die jij zo onverwacht moest achterlaten.

Onvergetelijk

....., je bent onvergetelijk geworden
in ons leven
je zult altijd in onze gedachten zijn
wij zullen van je dromen en je stemhoren
maar nog begrijpen we niet
dat je weg bent, voorgoed

....., je bent onvergetelijk geworden
in ons leven
je zult altijd met ons meegaan
op onze levensweg
we zullen heimwee naar je hebben
we hadden je nog zo graag
langer vast willen houden
je nog zoveel willen vragen

....., je blijft een litteken in ons bestaan
een teken van liefde in ons leven
wij zullen ons blijven optrekken aan jou
en zo verder groeien en krachtig worden

onzichtbaar ben je bij ons
en geef je ons levensmoed.

Uniek (Gerard Oostveen)

Uniek jouw oogopslag,
uniek jouw stem,
de manier waarop jij de woorden woog;
uniek jouw gebaren,
bewegingen,
zoals jij liep, stond en zat.
Uniek jij,
hoe kun je dan weg zijn,
voorgoed onvindbaar?!

Wij begrijpen het niet,
neen,
wij willen er niet aan.
Uniek jij,
enig, onvervangbaar.
Daarom blijft altijd iets van jou
ons bij
en ben je niet weg jij,
want:
uniek jij,
enig mens.

Vergeving (Yvonne van Emmerik)

Waarom heb ik niet geweten
dat jij zo vroeg
zo onverwacht
uit mijn leven zou verdwijnen?

Er is zoveel niet afgemaakt
er moest nog zoveel uitgepraat
zo veel is nog niet gezegd
en nog zoveel is ongedaan

Had ik dit maar ...
had ik dat maar ...
was ik zus maar ...
was is zo maar ...
als ik ...

Stil maar

Je hebt geleefd
met wat je in huis had
Het leven is groei
het leven is wórdén
met je voors en tegens
van het moment.
In het licht van de eeuwigheid
is alles vergeven
alsof een moeder
toegefelijik glimlacht
bij het zien van haar kind
dat met vallen en opstaan
op wankele beetjes
het leven begint.

Het zij je vergeven.
Aan de overkant
is geen grens aan de liefde
wie daar belandt ziet met andere ogen.